

straffelovrådets betænkning, skal der her kun gøres nogle enkelte bemærkninger om enkeltheder af særlig betydning for Registerudvalgets arbejde.

Ad § 263, nr. 1:

Straffelovrådet tilsigter ved formuleringen forinden den traditionelle krænkelse af brevhemmeligheden også at ramme den, der bryder en forsendelse med en indtalt meddelelse, samt den, der på et kontor gør sig bekendt med indholdet af et stenogram eller maskinelt diktat, idet selve den anvendte teknik giver meddelelsen den fornødne „lukkede“ karakter.

Bestemmelsen omfatter efter ordlyden og straffelovrådets motiver tillige ensidige optegnelser, f. eks. regnskabsbøger og kartoteker, hvis fortrolige karakter vel normalt understreges af det forhold, at de uden for kontortid anbringes specielt aflåst (og derfor vil være omfattet af § 263, nr. 2). Inden for kontortid vil disse optegnelser på grund af deres karakter af at være lukket for udenforstående være beskyttet af reglen i nr. 1.

Herefter må den af straffelovrådet foreslåede bestemmelse også finde anvendelse på uberettiget tilegnelse af oplysninger fra edb-registre, idet disse kan ses under synsvinklen: kartoteker, der ikke opbevares på traditionel vis, men på maskinlæsbart medium, f. eks. magnetbånd.

Derimod giver bestemmelsen ingen beskyttelse mod misbrug foretaget af personer, der som led i deres arbejde har lovlig adgang til oplysningerne.

Med den tekniske udvikling spiller kommunikation mellem dataanlæg eller mellem dataanlæg og terminaler over telefon- og telexnet en stadig stigende rolle. Samtidig er telekommunikationsnettet formentlig den del af et datatransmissionssystem, som det er vanskeligst at beskytte mod udenforståendes adgang.

Registerudvalget har derfor i forbindelse med spørgsmålet om tavshedspligt for ansatte i edb-servicebureauer m. v. drøftet spørgsmålet om den strafferetlige beskyttelse imod uberettiget optagelse eller aflytning af oplysninger, der sendes over datatransmissionssystemer.

I straffelovrådets bemærkninger til § 263, nr. 1, hedder det (s. 59):

„Den tekniske udvikling har yderligere gjort

det nødvendigt, at beskyttelsen også omfatter brevet eller meddelelsen på tilblivelsesstadiet. Det forhold, at uvedkommende skaffer sig kendskab til f. eks. indholdet af et brev ved at foretage aflytning på det tidspunkt, brevet indtales til diktermaskine, eller ved at foretage fjernfotoografering, medens det skrives, må ganske sidestilles med det forhold, at uvedkommende skaffer sig kendskab til indholdet, efter at brevet er afsendt. Den anvendte formulering „lukket meddelelse“ sigter derfor også til de nævnte tilblivelsesstadier. I overensstemmelse hermed vil også aflytning af telekommunikation — f. eks. telex — i det omfang kommunikationen ikke har karakter af samtale og derfor falder ind under bestemmelsen i nr. 3, være dækket af den her omhandlede bestemmelse.“

Det ligger herefter klart, at udtrykket „lukket meddelelse“ i forslaget til § 263, nr. 1, også skal omfatte oplysninger, der sendes over datatransmissionssystemer — ligegyldigt på hvilken måde — og at uberettiget aflytning eller optagelse af sådanne oplysninger vil kunne straffes efter denne bestemmelse, hvad enten der er tale om offentlige eller private data. Registerudvalget har herefter ikke fundet anledning til at foreslå en speciel bestemmelse vedrørende brud på datatransmissionshemmeligheden.

Ad § 263, nr. 2.

Bestemmelsen må — som den gældende — også være anvendelig på edb-registre, forudsat at registrene ikke er indrettet således, at der er adgang for enhver, som befinder sig på lokaliteten.

Ad § 264 d.

Straffelovrådet anfører i motiverne, at man er opmærksom på, at der utvivlsomt er et behov for revision også af denne bestemmelse, der ganske svarer til den gældende bestemmelse om tavshedspligt i straffelovens § 263, stk. 2, men anfører, at dette har nær tilknytning til fremkomsten af edb-teknikken, og at spørgsmålet behandles af Registerudvalget.

V. Udvalgets overvejelser og forslag.

1. *Udvalgets forslag.*

Som det fremgår af foranstående, er der